

Carl-Martin Borgens 90-årsjubileum

Psykolog, forfatter og foreleser

Arne Olav L. Hageberg

Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

Carl-Martin Borgen er en av pionerene innenfor norsk psykologi. Lørdag 17. februar ble han hedret med en stor jubileumsfest i Den Norske Forfatterforenings lokaler i Oslo.

PORTRETT: Carl-Martin Borgen malt av kunstneren Mette Helene Schau.

Spesialist i klinisk psykologi Carl-Martin Borgen tok allerede i 1941 magistergraden i psykologi ved Universitetet i Oslo, der han senere selv skulle bli en avholdt foreleser. Han har gjennom hele livet

også vært en sentral aktør i det vegetoterapeutiske miljøet i Norge, noe som avspeiles i tittelen på hans avhandling: «Kroppsholdning og affektoplevelse».

Pioner

– Han er uten tvil en av våre pionerer, og har særlig betydd mye for barne- og ungdomspsykologien her til lands, sier tidligere elev, nå kollega og venn, Håkon Ruud.

Allerede som skolepsykolog i Oslo fra 1946 til 1948 arbeidet Borgen med leketerapi og gruppeterapi for barn. På begynnelsen av 1950-tallet reiste han utenlands og hospiterte ved klinikker for barn i London og ved Hôpital des Enfants Malades i Paris. Ved hjemkomsten ble han ansatt ved det den gang helt nyopprettede Nic Waals institutt i Oslo, hvor han kom til å tilbringe mye av sin tid.

I 1953 begynte han å veilede andre i psykoterapi med barn, noe han fortsatte med hele sin yrkeskarriere. Gjennom arbeidet som seminarleder ved ulike utdanningsinstitusjoner og siden fra 1965 som universitetslektor og amanuensis i klinisk barnepsykologi ved Universitetet i Oslo, var Carl-Martin Borgen en person de fleste kliniske barnepsykologer i Norge kom i kontakt med i løpet av utdanningen. Slik var han med på å lære opp hele generasjoner av psykologer.

Forfatter

Borgen er også skjønnlitterær forfatter, og har gitt ut både noveller, dikt og romaner. Han er dessuten ansvarlig for en norsk oversettelse av C. G. Jungs *Det ubevisste*. I romanene *Spranget* (1981) tematiserer Borgen grensene mellom normalitet, galskap og oversanselighet. Romanen *Uretten* (1985) handler om sammenhengen mellom urett og vold. «I mitt arbeid som psykolog gjennom førti år ble jeg vitne til hvor ofte voldelige tanker og handlinger ble en siste utvei, et sprang over en grense, en forvandling som førte til selvødeleggelse og nedbryting av menneskets moralske verdighet,» skriver han selv.